

ת"פ (באר שבע) 55734-10-23 - מדינת ישראל נ' נביל אלעטאונה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 55734-10-23 מדינת ישראל נ'
אלעטאונה

לפני כבוד השופטת אורית קרץ

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם
נביל אלעטאונה
ע"י ב"כ עוה"ד תאמר אסדי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 12ב3(א)(1) ו-12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: **חוק הכניסה לישראל**).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בעל עסק לממכר מוצרי מזון ומאפיה בישוב חורה.

במהלך שבועיים, עד ליום 25.10.23, הנאשם העסיק והלין בעסק את עלי שרוך (להלן: **עלי**), תושב האזור, שלא החזיק ברשותו היתר כניסה ושהייה כדין (להלן: **שוהה בלתי חוקי** או **שב"ח**) וכן הלין ביום 25.10.23 את מחמד אלסלאמין (להלן: **מחמד**), ששהה בישראל שלא כדין.

3. ביום 14.11.23 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע, יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות מבחן

4. ביום 02.06.24 הוגש תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא בן 44, נשוי ואב ל-6 ילדים, מתגורר בחורה ועובד בעסק המשפחתי.

6. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתית בה גדל, התבגרותו, קשיים שהתמודד עימם במהלך חייו ותפקודו התעסוקתי.

7. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה שירות המבחן ציין כי לדברי הנאשם (בניגוד לנטען בכתב האישום)

הוא מכר את חלקו בעסק ועבד כשכיר בעסק.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות על ביצועה, אך שלל כוונה פלילית מאופן התנהלותו. הנאשם טען כי עלי עבד בעסק המשפחתי מעל עשרים שנים והגדיר אותו כבן משפחה לאור היכרות ארוכת השנים עימו, יחד עם זאת הוא תיאר את הקשר באופן שטחי, הוא התקשה לספר על עלי והאם היה מעורב בפלילים לאורך חייו ולא ידע להסביר את הפער בין העובדה שמגדיר אותו כבן משפחה ובין העובדה שלא יודע לשתף אודותיו. לטענתו, מעולם לא בדק האם הוא בעל אישור עבודה וסמך באופן עיוור על אביו אשר העסיק אותו. הנאשם ציין כי בעקבות מלחמת "חרבות ברזל" לא התאפשר מעבר לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית והוא הציע לעלי לישון בביתו מבלי לבדוק האם ברשותו אישור שהיה בארץ.

ביחס למחמד הנאשם ציין כי ידע שאין לו אישור שהיה בישראל והסכים להעסיקו בשל בקשת אביו של מחמד ועל מנת לרצותו. הנאשם ציין כי לא בדק את קיומם של אישורי השהייה של עובדיו הן בעבר והן לאחר אירועי השביעי באוקטובר והעלים עין מכך שאחד מעובדיו אינו בעל אישור שהיה בארץ על רקע תחושות רחמים כלפיו. לטענתו, סמך על שיקול הדעת האישי שלו והיכרות עם העובדים ולא חשש כי יהיו מעורבים בהתנהגות פוגענית.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סיגל לעצמו דפוסים של הימנעות, העלמת עין וריצוי כלפי הסובבים אותו גם במחירים של אי שמירה על החוק; בעל סף תסכול וגירוי נמוכים אשר גבולותיו הפנימיים והחיצוניים רופפים; בעל שיקול דעת לקוי ונעדר מחויבות לחוק ומשמעויותיו; מתקשה לערוך בחינה עצמית ביקורתית אודות נסיבות ביצוע העבירה ולבחון את מעשיו במונחים של אחריות אישית; מתקשה לבחון לעומק הכשלים בהתנהגותו במסגרת העבירות וגם כיום אינו מודע למשמעות הפגיעה הטמונה בעבירות אלה; נוקט בגישה מפחיתה ומצמצמת; ספק אם מורתע מההליך המשפטי הנוכחי ומהליכים משפטיים קודמים במסגרתם הוטלו עליו סנקציות עונשיות.

9. על פי הערכת שירות המבחן, קיים סיכון מצד הנאשם להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הלנה והעסקה של תושבים זרים.

10. הנאשם שלל צורך או נזקקות טיפולית בתחומי חייו השונים ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית והרתעתית, שתחדד לנאשם את חומרת מעשיו, תחדד אחריותו להם ותהווה עבורו גבול מרתיע מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

ראיות לעונש

11. ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי (ת/1) וגיליון רישום תעבורתי (ת/2) מהם עולה שלנאשם הרשעה פלילית שהתיישנה מיום 23.09.19 בעבירת הלנה והעסקה שלא כדין בגינה הושת עליו עונש הכולל 5 חודשי מאסר מותנה וקנס בסך 8,000 ₪ ו- 21 הרשעות בעבירות תעבורה מסוג ברירת קנס.

12. ב"כ הנאשם הגיש פלט מידע אודות עלי ממנו עולה שלעלי היו היתרי כניסה לישראל שהתחדשו מחודש 7/2018 עד ליום 21.12.23 בין השעות 08:00-22:00. אין מחלוקת כי עם המתקפה

הרצחנית ב- 7.10.23 בוטלו היתרי הכניסה לישראל, כך שבמועדים הרלבנטיים לכתב האישום במשך שבועיים עד ליום 25.10.23 לעלי לא היה היתר כניסה לישראל בתוקף.

טענות הצדדים

13. **ב"כ המאשימה** ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, שבוצעו בנסיבות מחמירות בראשיתה של מלחמת "חרבות ברזל", על התוצאות הקשות הנובעות מביצוע העבירות בפרט לאחר אירועי ה-07.10.23 ועל הצורך בהתמודדות עם עבירות אלו בצורה אפקטיבית כדי למנוע את התפשטותן.

14. במסגרת הנסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה ב"כ המאשימה ביקשה להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם שכולל הרשעה בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל, שהתיישנה אך לא נמחקה, בהתרשמות שירות המבחן שהנאשם מתקשה לערוך בחינה עצמית ביקורתית אודות נסיבות ביצוע העבירה, מצמצם אחריותו לאירוע ולא מבין את הצורך בבדיקת אישורי שהייה גם לאחר 07.10.23, בסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ובעובדה שהנאשם שלל צורך טיפולי ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

15. לאור הנסיבות שפורטו שלא קשורות לביצוע העבירה ומאידך הודאת הנאשם, ב"כ המאשימה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו לצד עונשים נלווים של מאסר על תנאי, התחייבות וקנס מינימום של 10,000 ₪.

16. **ב"כ הנאשם** עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר שירוצה בעבודות שירות וביקש למקום את הנאשם בחלק התחתון של המתחם לצד קנס לשיקול דעת בית המשפט.

בנסיבות שקשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם טען כי על אף שמדובר בעבירה חמורה של הלנה והעסקת שב"ח לאחר 07.10.23 יש להתחשב בזוהת השב"ח ולהבחין בין נאשם שנותן את הדין בעבירה זוהי בנסיבות בהן לא הכיר את השב"ח לבין הנאשם בענייננו שהכיר והעסיק את השב"ח כחוק במשך שנים רבות ולשב"ח היו היתרי כניסה ושהייה שנים רבות עד לפרוץ המלחמה.

ביחס להעסקתו של מחמד נטען כי מדובר בבן של מכר שהנאשם הלן לילה אחד.

בנסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בלקיחת האחריות. באשר להתרשמות שירות המבחן שהנאשם נוקט בגישה מפחיתה ומצמצם מאחריותו ב"כ הנאשם טען כי שירות המבחן לא נתן דעתו לעובדה שעלי החזיק בהיתר כניסה ועבד בישראל 20 שנים ולא נתן דעתו לטענת הנאשם שהוא עובד שכיר בעסק (טענה שכאמור לא עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם).

17. **הנאשם בדבריו לעונש** לקח אחריות, הביע חרטה על מעשיו וטען כי הוא מוכן לקבל על עצמו את העונש. לטענתו שהה במעצר שבעה ימים וזו הפעם האחרונה בה הוא עושה טעות כזו.

דין והכרעה

18. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

19. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. **הערכים המוגנים:** עבירה של העסקה והלנה של שוהים בלתי חוקיים פוגעת בריבונות המדינה לדעת מי יבוא בשעריה, מגדילה את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה שלא כדין ויש בה כדי להגדיל את הפוטנציאל לפגיעה בביטחון של הציבור ואזרחי המדינה.

21. לענין זה יפים דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (נבו, 9.12.14, להלן: **הלכת אלהרוש**), שנכתבו ביחס לעבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל, אולם יפים גם לעניינו:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין [...] אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

22. הסיכונים הטבועים בתופעת השהייה הבלתי חוקית בישראל והעבירות הנלוות לה - הסעה, הלנה והעסקה - קיבלו משנה תוקף לאחר המתקפה הרצחנית ביום 7.10.23 על תוצאותיה הקטלניות. היום ברורות ביתר שאת התוצאות הקשות שיכולות לנבוע מביצוע העבירות והצורך בהפחתת התופעה באמצעות ענישה מרתיעה.

23. יפים לענין זה הדברים שנקבעו בעפ"ג 38304-01-24 **מדינת ישראל נ' עתמאן** (25.01.24):

" האירועים הקשים שהתרחשו ביום ה-7 באוקטובר 2023 חייבים לשמש תמרור אזהרה ברור וחד לכל העוסקים במלאכת ההגנה על בטחון המדינה ואזרחיה. הדברים נכונים גם ביחס להתייחסות המשפטית והשיפוטית הנוגעת לעבירות שבהן עסקינן. אם מדינת ישראל נקטה מדיניות "סלחנית" ו"מכילה" כלפי שוהים בלתי חוקיים תושבי איו"ש ועזה עד יום ה-7 באוקטובר הרי שלאחריו, חובתה כלפי בטחון אזרחיה איננה מתירה לה להמשיך ולנהוג כך... בדיעבד, יקשה להימלט מן התחושה, שהמדיניות האכיפתית והשיפוטית, אשר נהגה עובר ל-7 אוקטובר חטאה למטרות ההלימה, האכיפה וההרתעה. היא אף יצרה תמריץ לתושבי השטחים להימנע מלפנות למסלול המפרך של הוצאת אישור שהייה, עבודה או לינה בישראל, לפי העניין. אמנם, היה בה כדי לאפשר לעשרות אלפי שב"חים לאיש את מקומות העבודה הפנויים בענפי משק אשר שיוועו לכך (ובפרט ענף הבנייה), אולם, היא

עודדה (בעקיפין) פעילות בלתי חוקית כתוצאה מענישה מתונה, שלא לומר העדר ענישה אפקטיבית... דומה, שכל המערכות הגיעו לכלל הבנה שאין מנוס מהפעלת מדיניות קשיחה ומחמירה, הנותנת מענה הולם לסיכונים הטבועים בתופעת השהייה הבלתי חוקית בישראל. אנו סבורים, כי מדינה חפצת-חיים חייבת להגן על אזרחיה מפני תופעת השהייה הבלתי חוקיים גם באמצעות ענישה מרתיעה. מדינה ריבונית איננה יכולה להתייחס כעניין של מה בכך לתופעה זו. עבירות אלו פוגעות בעצם ריבונותה; הן פוגעות בסדר הציבורי וחותרות תחת שלומם וביטחונם של אזרחיה".

24. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו: מדובר בענייננו בעבירות שבוצעו לאחר המתקפה הרצחנית ב- 07.10.23 של העסקת והלנת שוהה בלתי חוקי אחד במשך שבועיים בנסיבות מחמירות והלנת שוהה בלתי חוקי נוסף יום אחד. עלי, אותו הלן והעסיק הנאשם באופן לא חוקי במשך שבועיים, הוא בן מעל 55 עם היתרי שהייה בישראל במשך שנים עד למתקפה הרצחנית ב- 7.10.23. הנאשם הגדיר את עלי כבן משפחה וטען שהכיר והעסיק אותו במשך שנים רבות, אולם הוא התקשה לספר אודותיו, עובדה שמעמידה בספק את הטענה להיכרות רבת שנים, כמו כן הוא הודה בפני שירות המבחן שלא טרח לבדוק את אישורי השהייה שלו. ביחס לשב"ח השני אותו הלן יום אחד הנאשם הודה שידע שהוא ללא אישור שהייה בישראל.

לנוכח הנסיבות המפורטות ולנוכח הידוע לנו היום לאחר המתקפה ב- 7.10.23 על הסיכונים הגדולים הכרוכים בתופעת השהייה הבלתי חוקית, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה בינונית - גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

25. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות העסקת והלנת שב"ח בנסיבות מחמירות מלמדת כי עובר למתקפה הרצחנית ב- 7.10.23 הוטלו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. כך לדוגמא:

י' ברע"פ 2057/19 מרזוק נ' מ"י (נבו, 21.03.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, בגין הסעת והעסקת 5 שוהים בלתי חוקיים לתקופות שבין שבועיים לחודשיים בית משפט שלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם מאסר מותנה ושל"צ. בית המשפט המחוזי החמיר את הענישה והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון - נדחתה.

י' בעפ"ג 1819-11-09 מדין מרעי נ' מדינת ישראל (נבו, 07.01.10) נדחה ערעור כנגד גזר דין במסגרתו הושת על הנאשמים עונש הכולל 7 חודשים מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בגין העסקת 4 שוהים בלתי חוקיים לפרקי זמן שבין חודש למספר חודשים.

י' עפ"ג 41693-01-17 אסעד נסאר נ' מ"י (נבו, 23.02.17) - בגין העסקת שני שב"חים, אחד מהם למשך חודש והשני למשך ימים בודדים, הושת על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס ומאסר מותנה. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי - נדחה.

י' בת"פ 14190-02-19 מ"י נ' מורד (נבו, 04.11.20) בגין הלנה והעסקת שב"ח במשך

שבועיים הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ý בת"פ 21662-01-21 מ"י נ' אבו מטיר (נבו, 18.07.22) - בגין העסקת 2 שוהים בלתי חוקיים למשך חודש, לעובדים היו היתרי כניסה מספר חודשים לפני המועד הרלבנטי לכתב האישום. הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

ý בת"פ 8199-08-21 מ"י נ' בן סימון (נבו, 19.06.23) - בגין העסקת תושב זר שלא הכיר במשך 5 ימים הוטלו על הנאשם חודש מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

ý בת"פ 63305-01-23 מ"י נ' עלי אלעטאונה (נבו, 14.04.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בהעסקת 6 שוהים בלתי חוקיים במשך חודשיים לפני המלחמה, נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

26. בעבירות שבוצעו לאחר המתקפה הרצחנית ב - 7.10.23 הוחמרה הענישה והוטלו על נאשמים עונשים כדלקמן:

ý בעפ"ג 64502-06-24 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.07.24): הנאשם העסיק שוהה בלתי חוקי בזמן מלחמה במשך 3 חודשים, יומיים מתוכם לאחר כניסה לתוקף של תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל, שהחמיר את הענישה בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. בית משפט שלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בתוך המתחם בית המשפט התחשב בהעדר עבר פלילי לנאשם ונסיבות אישיות והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי כנגד גזר הדין - נדחה.

ý ת"פ 21773-11-23 מדינת ישראל נ' כבהא (26.05.24): הנאשם העסיק 5 שוהים בלתי חוקיים במסעדה שבבעלותו למשך תקופות שונות שבין 4 חודשים לבין שנה לפני ואחרי פרוץ מלחמת "חרבות ברזל". נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בהעדר עבר פלילי לנאשם וגזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ý ת"פ 17349-01-24 מדינת ישראל נ' רביע מרוזק (26.02.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם: הנאשם הורשע בעבירה של הלנת תושבים זרים בנסיבות מחמירות לאחר שהלין בביתו 6 שוהים בלתי חוקיים לפרקי זמן שבין 5 ימים ל-3 שבועות כחודשיים לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל". בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 7-14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 7.5 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, תוך שצוין כי מדיניות הענישה המצופה והנדרשת בעת הזאת מצדיקה מאסר מאחורי סורג ובריח ואין מקום לריצוי על דרך של עבודות שירות.

27. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה התחשבת בעובדה שמדובר בעבירה של העסקה והלנה בנסיבות מחמירות שבוצעה לאחר פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" לשם הפקת רווח כלכלי, בהודאת הנאשם בפני שירות המבחן כי לא בדק קיומם של אישורי שהייה של עובדיו בעבר ואף לאחר המתקפה הרצחנית ב-7.10.23, בהודאת הנאשם שהלין את מחמד על אף שידע שאין ברשותו אישור שהייה בארץ וכן בנזק שיכול היה

להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

מנגד התחשבתי בעובדה שהנאשם הלן את השב"ח מוחמד יום אחד בלבד ובעובדה שלעלי היו היתרי כניסה לישראל במשך שנים, שהתחדשו מעת לעת, עד לפקיעתם עם פרוץ מלחמת חרבות ברזל, אם כי מדובר בהיתרים שלא אפשרו לינה בישראל.

כמו כן התחשבתי לזכותו של הנאשם בטענתו שהכיר את השוהים הבלתי חוקיים שהלן והעסיק, אם כי ביחס לעלי הוא התקשה לספר אודותיו, עובדה שמעמידה בספק את הטענה להיכרות רבת שנים, וביחס למוחמד, הוא טען שהוא מכיר את אביו, לא אותו.

28. ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (12.2.2006) נפסק ביחס להסעת שב"ח ללא היכרות מוקדמת איתו והדברים יפים גם לענייננו: **"משקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עמו מטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה. שונה הוא עניינו של אלמוני, המסיע בן משפחה או חבר קרוב. אמת, אלמוני אינו פטור מעונש, ואפשר אף כי יש להטיל עליו עונש מאסר, אך מנגד לא נוכל לומר כי ראוי לאכוף עליו את מדיניות הענישה במלוא עוצמתה."**

29. יובהר, היכרות עם השוהים הבלתי חוקיים, אף אם היא היכרות רבת שנים, לא מאיינת את המסוכנות הנשקפת מהם ובכל אופן המסוכנות היא לא רק מהשב"ח הקונקרטי, היא גם מעודדת שב"חים נוספים להיכנס לתחומי מדינת ישראל. לעניין זה ר' פסק הדין **בעפ"ג 64502-06-24**, שצוין לעיל.

30. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי גם לעונש המקסימלי שקבע המחוקק לעבירה בה הורשע הנאשם, שהוא כפול מהעונש המקסימלי שנקבע לעבירת שהייה בלתי חוקית בישראל, עובדה המלמדת על מידת החומרה שייחס המחוקק לעבירת הלנה והעסקה של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין.

31. ביום 8.4.24, אושר תיקון לחוק הכניסה לישראל, המחמיר את הענישה בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל ומעמיד את העונש על עבירת הלנה והעסקה בנסיבות מחמירות על עונש מקסימלי של 7 שנים וקנס בסך 10,000 ₪ אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש.

על אף שהתיקון אינו חל על המקרה שבפני, יש מקום לגזור את הדין ברוח התיקון תוך התחשבות בעובדה שהעבירה בוצעה לאחר 7.10.23 ובסיכונים הידועים לנו כיום הכרוכים בתופעת השהייה הלא חוקית, הנזק שעלול להיגרם מהתופעה והצורך בענישה מרתיעה.

32. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם **נע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.**

33. **נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה** - במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה התחשבתי בהודאת הנאשם, בעברו הפלילי שהתיישן אך לא נמחק בעבירה זהה לעבירה בה הורשע ובהתרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לבחון את נסיבות מעשיו, נוקט בגישה מפחיתה ומצמצמת ומתקשה לערוך תהליכים של הפקת לקחים. בנוסף, נתתי דעתי להערכת שירות המבחן כי הנאשם לא מורתע מההליך המשפטי הנוכחי ומהליך משפטי קודם וקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעבירות דומות.

34. במקרים המתאימים ניתן לחרוג ממתחם העונש בין אם לקולא מטעמי שיקום ובין אם לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור (סעיפים 40 ד(א) ו- 40 ג(ב) לחוק העונשין).

35. בענייני הנאשם שלל צורך או נזקקות טיפולית. מכיוון שהנאשם לא עבר הליך שיקומי, לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם.

התוצאה

36. **בשים לב למתחם העונש ההולם ולנסיבות לקולא ולחומרא שפירטתי לעיל, שנוגעות ואינן נוגעות לביצוע העבירה ובהתחשב בעתירת המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם (אך לא בתחתיתו), מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

לאור העובדה שהשב"ח עלי שהה בישראל במשך שנים רבות בהיתרים שהתחדשו מעת לעת עד לפרוץ המלחמה ובעובדה שמוחמד הולן לילה אחד בלבד, מצאתי לאפשר ריצוי מאסר בעבודות שירות.

בהתאם להמלצת הממונה על עבודות שירות, המאסר ירוצה בעמותת יחדיו באר שבע.

תחילת בצוע עבודות השירות ביום 04.12.24.

ביום 04.12.24 בשעה 08:00 הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ב-יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת מרכז - רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלולים להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך 10,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון עד ליום 1.12.24 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.
 - תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ לא לעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.